

Sygn. akt V CSK 429/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku H. M.

przy uczestnictwie T. M.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę
1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w W. dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków H. M. i T. M. ustalając, że w skład tego majątku wchodzi odrębna własność określonego lokalu mieszkalnego oraz wymienione w postanowieniu ruchomości, które to składniki przyznał na wyłączną własność uczestnikowi postępowania, ustalił też poniesione przez uczestników nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny i zasądził od niego na rzecz wnioskodawczynie kwotę 2 075 zł tytułem wyrównania udziałów.

W wyniku apelacji wnioskodawczynie Sąd Okręgowy w Ś. zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 marca 2015 r. zmienił częściowo postanowienie Sądu

pierwszej instancji w ten sposób, że ustalił wartość majątku wspólnego na kwotę 160 135 zł a wysokość nakładów uczestnika z majątku osobistego na majątek wspólny na kwotę 77 067,50 zł oraz podwyższył spłatę zasądzoną od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie do kwoty 40 908,75 zł. Oddalił apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach postępowania.

W skardze kasacyjnej uczestnik postępowania jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Stwierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: „czy fakt uzyskania przez jednego z małżonków w trakcie trwania wspólności majątkowej przydziału lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego za środki stanowiące jego majątek osobisty sprawia, że późniejsze przekształcenie tego prawa w trakcie trwania małżeństwa w odrębną własność, powoduje wejście tego prawa własności do majątku wspólnego małżonków (art. 31 § 1 k.r.o.), czy też będzie stanowić ono majątek osobisty tego z małżonków, na rzecz którego nastąpił przydział lokatorskiego prawa do lokalu przekształconego następnie w odrębną własność?” Wskazał na rozbieżność w orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie stwierdzając, że w uchwale z dnia 14 sierpnia 1985 r. III CZP 41/85 oraz postanowieniu z dnia 29 października 2008 r. IV CSK 246/08 Sąd Najwyższy zajął stanowisko, iż w takiej sytuacji lokal mieszkalny stanowi majątek wspólny małżonków, natomiast w uchwale z dnia 22 kwietnia 2015 r. III CZP 13/15 wyraził pogląd, że lokal taki stanowi majątek osobisty małżonka, któremu przysługiwało lokatorskie prawo do tego lokalu, należące do jego majątku osobistego.

Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej uczestnik uzasadnił stwierdzając, że rozmiar naruszeń prawa procesowego dokonanych przez Sąd II instancji, zwłaszcza w zakresie postępowania dowodowego i zasady kontradyktoryjności, wpłynął finalnie na wadliwość wydanego przez ten Sąd orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazane przez skarżącego zagadnienie prawne zostało już rozstrzygnięte w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego w tym także zacytowanych przez niego w uzasadnieniu tej przesłanki przedsądu. Nie jest więc zagadnieniem nowym,

nierozwiązanym jeszcze przez Sąd Najwyższy, a tylko takie zagadnienie może stanowić skuteczną podstawę żądania przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w oparciu o art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z uzasadnienia wniosku skarżącego w tym przedmiocie zdaje się wynikać, że powołuje się on raczej na rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego co do wykładni prawa, a więc na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., ponieważ jednak nie uzasadnił swojego stanowiska w tym przedmiocie, trudno tę przesłankę domniemywać. Można więc jedynie stwierdzić, że uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2015 r. III CZP 13/15 zapadła na gruncie innego stanu faktycznego, niż ustalony w rozpoznawanej sprawie, bowiem w sprawie, w której ją wydano odrębna własność lokalu mieszkalnego została ustanowiona wyłącznie na rzecz tego małżonka, na rzecz którego dokonany był przydział lokatorskiego prawa do lokalu, natomiast w rozpoznawanej sprawie niesporne jest, że spółdzielnia zawarła umowę o ustanowieniu i przeniesieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego na rzecz obojga małżonków, do ich majątku wspólnego. Stanowisko zajęte w powyższej uchwale nie może być zatem odniesione do rozpoznawanej sprawy.

Skarżący nie wykazał też, że w sprawie występuje przesłanka przedsądu przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt. 4 k.p.c., bowiem poza ogólnym twierdzeniem o naruszeniu nieokreślonych przepisów prawa, które miało mieć wpływ na treść wyroku, nie przytoczył żadnych argumentów. Wskazanie naruszonych przepisów w podstawach kasacyjnych i uzasadnienie podstaw nie jest wystarczające, bowiem, jak wielokrotnie stwierdzał Sąd Najwyższy, wymagania skargi kasacyjnej określone w art. 398⁹ § 1 pkt 2 oraz w § 2 k.p.c. są wymaganiami odrębnymi i powinny być przedstawione w całości w odrębnych jednostkach redakcyjnych skargi kasacyjnej, nawet jeżeli dotyczą tych samych przepisów i mają podobne uzasadnienie (porównaj między innymi postanowienia z dnia 25 maja 2001 r. IV CZ 26/01, z dnia 18 marca 2015 r. III CSK 412/14 i z dnia 26 marca 2015 r. IV CSK 577/14, niepubl.).

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

I.n